

LÁZÁRY RENÉ SÁNDOR

Epodus hősies hordákról

„Quo, quo scelesti ruitis?”
(Horatius)

Úgy törtek át hegyek között, mint részegült,
Veszett kutyák s kiéhezett,
Vad ordasok, ha gyilkolászni gyűlnek itt,
Kemény telek kopár jegén
S miként a szél, süvöltik át a kőszorost,
Könyörtelen, de gyáva-mód,
Akárha falka sündörög, s ha fegyverek,
Ha puskaszó dörög, megint
Sunyin lekapja száz fejét, iszkol, lapul,
Vonítva búvik, úgy dühöng,
De hátba támad újra majd, ha holdtalan,
Vak éj szakad le védtelen
Lelkekre, városokra, szórt falvakra ront,
Öl, dúl, rabolgat, fosztogat –
Gyöngébbe marni hős csupán, torkokba tép,
Hereg, s ha tán jajonganak,
Üvöltöz győzedelmesen, s elégedett,
Ha mások otthonába tör,
Ha néma táj fölött uralgó falkabűz
Tombol, megfojt, vagy messzeűz.

Maros-vásárhely, 1916. szeptember–október

Győztesek éjszakája

*A hős sereg, mint régen gennyedő seb,
Szivárogo át a hegység gézkötésén –
Terjeng, elönt, akár a fölfakadt bűn,
S a föld felett fekélyes éjbe fúlnak
Szépen ragyogni fáradt csillagok...
S az ég alatt rideg szekérsikorgás
Csordul, gomolydul, mint a téli tarlón
A nyirkos arccal ömlő, reszketeg köd,
Amely dérvert magasban vándorolván
Szétfüstölög, miképp a félelem
S az útra kelt vidékek bolydulása,
Ha puskaporszag, lószag, pernyeszag
Csontig hatol, szórt lelkeket föléget,
Ha megfagyottan, űzött megfogyottak
Vergődnek hosszan át, mély kátyúkon keresztül,
Ha holtmerev sarakban, ha végső dermedésben
Sincs már menekvés, Isten, sem haza –
Ha elveszett, s poklokra szállt a mennybolt,
S megbűzhödött, halotti görcsbe rándult
A táj, a test... Ha nincs ország, dicsőség,
Csak összeroppant sár s reménytelenség,
Ha tán fohász sincs, csak vad indulatszó,
Csak névtelen jajongó néptelen csönd –
S a némaság, mint szájra gennyedő seb,
Szivárogo át a gyávák győzelmes éjszakáin.*

Marosvásárhely, 1918. december 29–1919. január 4.

Salamon és Hirám

1.

*Salamon templomot Hirámmal
Épített jajgatván sirámmal,
Hiszen minden templom
Előbb-utóbb szent rom
Lesz, mit a hitványság kirámol.*

2.

*Hát mára mi maradt Hirámból,
Salamonból s a sok sirámból?
Mikor hun, mikor dák
Ősök, sunyi hordák,
Jönnek be mindig rossz irányból!*

3.

*Majd végül bevonul Babilon,
S lagzi lesz: hős ladi-ladilom!
Hol Róma, hol Asszúr
Idevág, odaszúr,
S préda lesz az ország: hadi lom.
Marosvásárhely, 1920. júniusában*

Hét párvers életre-halálra

*Halál után, megmondta Sakjamuni,
Már nincs remény romolni, csak javulni.*

*Bivaly hátán hirdette nagy Lao Tse:
„Lágy légy, ne tudd, hogy élsz-e, vagy halódsz-e?”*

*Teiresiásként szólt vakon Homeros:
„Bármerre mész, ha élsz, agyonnyom Eros!”*

*Jött Lesbiától egy levél, „Catullus!
Ha hön szeretsz, beléhalsz, s ha nem – csak elbutullusz!”*

*Megírta Dante, Villon, Cervantes, Heine, Shelley:
„Az élet oly rövid, s bolond, ki keveselli!”*

*„Évente Pesten fű kétszer, vagy négyszer nő?” –
Töprengett el Babits, s egy parkban Szép Ernő-*

*Éltében s holtában, lám, váltig remélem,
Akárki bölcs tudós, csak éppen Lázary René nem.*

Marosvásárhely, 1924. szeptember 28.